

man paa en stor Arbejdsplads, hvor der arbejder en Mængde Folk, som ikke er sammenknyttede paa anden Maade end ved, at de arbejder paa samme Arbejdsplads, uden videre etablerer en Forhandling og Udskænkning af stærke Drikke uden Kontrol og ganske uden Indblanding fra nogen Side. Jeg ved, at det har været gjort gældende, at det Forslag, der her er kommet frem, er alt for skarpt, og at man her ligesom tidligere skulde gaa skridtvis fremad og ikke tage Spring. Det kan være, at man skal tage det Spørgsmaal under fornyet Overvejelse i det Udvalg, jeg antager vil komme.

Dette gælder ogsaa nogle af de andre Bestemmelser, jeg skal omtale. Den første af de Bestemmelser, der er Uenighed om, er § 21. Det drejer sig her om særlige Bevillinger og Tilladelser, som hidtil har været givne af Indenrigsministeren til saadanne Forretninger som Kur- og Badesteder, Teatre, Foreninger, stats- og kommunale Etablissementer, Jernbanestationer, Skibe, som er i Fart, og endvidere undtagelsesvis i andre Tilfælde, hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor. Kommissionens Flertal har anbefalet, at vi bibeholdt den Bestemmelse, at der i saadanne særlige Tilfælde kan gives Bevillinger udenfor Reglerne, men har foreslaaet, at det i Stedet for Indenrigsministeren fremtidig skulde være et Overbevillingsnævn, der skulde gøre dette. Dette Overbevillingsnævn skulde bestaa af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand samt 4 andre Medlemmer, hvoraf et vælges af Folketinget, et af Landstinget, et af Købstadforeningen og et af De samvirkende Sogneraadsforeninger. Hvor Sagen angaar København eller Frederiksberg, udnævnes det fjerde og femte Medlem henholdsvis af Københavns eller Frederiksbergs Kommunalbestyrelse i Stedet for af Købstadforeningen og De samvirkende Sogneraadsforeninger.

Man har foreslaaet dette Overbevillingsnævn, fordi man mente, at det, at en enkelt Person kunde give Bevillingerne, let kunde føre til Misbrug. Naar en Minister ganske personlig kan give Bevillinger, maa man være bange for, at han kan være Genstand for Paavirkning, saaledes at disse Bevillinger kan blive givet ud fra andre end rent sagligt begrundede Hensyn. Vi har aldeles ikke nogen Erfaring i saa Henseende. Tværtimod. Der har i de 4 Aar, hvorom der foreligger Oplysninger, været givet i alt 525 Bevillinger efter § 21. Af disse 525 Bevillinger har

de 519 været i Overensstemmelse med Kommunalraadene; der har ikke fra Kommunernes Side været rejst Indvending. Kun i 6 Tilfælde har Ministeren givet Bevillinger, som Kommunalbestyrelserne ikke har været stemte for at yde.

Det forekommer mig, at naar der ikke er mere at pege paa for den Tid, der er gaaet, er der ingen Grund til at indføre en Bestemmelse om, at saadanne Bevillinger aldrig maa gives, naar vedkommende Kommune ikke anbefaler Andragendet. Den højtærede Indenrigsminister har i dette Tilfælde væsentligt fulgt Mindretallet paa en saadan Maade, at jeg havde troet, at Venstres Ordfører i Gaar vilde have ydet ham udelte Anerkendelse derfor. Til Trods for, at Indenrigsministeren har været saa imødekommende, var Venstres Ordfører ikke tilfreds; der var lidt endnu, man vilde have, inden man blev fuldstændig tilfreds fra den Side. Men naar man af 525 Tilfælde har fulgt Kommunalbestyrelsen i de 519 i Løbet af 4 Aar, er der ikke stor Fare for at lade et Nævn, der ikke tager personlige Hensyn — noget saadant kan ikke befrygtes — faa Tilladelse til fortsat at give disse Bevillinger, uden at man behøver at have Kommunalbestyrelsens Billigelse i hvert enkelt Tilfælde.

Venstres Ordfører i Gaar beklagede sig over, at man paa Jernbanestationer kunde give saadanne Tilladelser, selv om det lokale Bevillingsnævn ikke var stemt derfor, og han fandt dette urimeligt. Jeg vil som Eksempel tage den Valgkreds, jeg repræsenterer, Fredericia. Paa Fredericia Jernbanerestaurant kommer der ikke mange af Fredericias egne Indbyggere; det er ikke en Restaurant, de i synderlig Grad søger. Vilde det nu ikke være urimeligt, om et Bevillingsnævn i Fredericia skulde kunne forbyde, at der paa Fredericia Station udskænkedes Spiritus? Maaske vil Venstres Ordfører sige: Bevillingsnævnet vil ikke finde paa at gøre noget saadant. Men det véd man ikke; det kunde meget vel tænkes, at noget saadant kunde komme frem. Saa skulde altsaa paa Fredericia Station, hvor Tusinder og atter Tusinder søger Restauranten, et rent lokalt Bevillingsnævn, der ikke staar i Forbindelse med de mange Mennesker, der søger den Restaurant, have Adgang til at forbyde Udskænkningen af stærke Drikke dér? Man kan sige, at der kan være andre Steder med mindre Jernbanestationer, hvor Afgørelsen var af større lokal Betydning. Ja, det kan tænkes; men naar Ministeren overhovedet i de